

Maturitní práce z HST a ČJ

Téma maturitní práce si student(ka) vybírá na základě okruhů, které vypisují jednotliví vyučující. Seznam všech tematických okruhů bude uveřejněn na www.gjk.cz do **30. září**. Studenti si mohou vybrat jakékoli z nabízených témat. Do **poloviny října** musí studenti **konzultovat** s konkrétním vyučujícím, který bude souhlasit s tím, že studentovi(ce) povede práci:

- 1) vybraný tematický okruh - zúžení (specifikace) konkrétního tematického okruhu
- 2) odbornou literaturu k tématu
- 3) odevzdat stručnou anotaci práce, tj. zhruba půlstránkové „shrnutí“ budoucí práce (tj. popsat úvodní předpoklady či myšlenky práce, předestřít, jak s nimi bude autor(ka) pracovat a k čemu očekává, že dospěje).

Termíny dalších konzultací stanovuje vedoucí práce individuálně podle charakteru a podoby vznikající práce.

R o z s a h

Maturitní práce má minimální rozsah **20 normostran** (normostrana = 1800 znaků vlastního textu na stránce), přílohy, citace, seznam literatury a poznámky pod čarou se nezapočítávají do celkového rozsahu. **Maximální rozsah stran (bez příloh) je 30 normostran.**

T e r m í n o d e v z d á n í

Do 28. listopadu 1. část práce (v minimálním rozsahu 6 normostran) + osnova práce + seznam prostudované literatury.

ODEVDÁNÍ FINÁLNÍ PODOBY 27. března 2015 do 12 hodin do kanceláře školy.

Pokud student(ka) neodevzdává práci ve stanoveném termínu, nebude připuštěn/a k maturitě. Termín odevzdání pro opravný termín maturity je 30. června.

O b s a h o v á a f o r m á l n í p o d o b a p í s e m n é p r á c e

- 1) Student(ka) ve své práci prokáže, že je schopen(a) vymezení, zúžení, definování zvoleného tématu (orientace v kontextu, definice pojmů).
- 2) Student(ka) ve své práci prokáže, že je schopen(a) strukturovaného myšlení (stanovení hypotéz, vyvozování závěru, argumentace).
- 3) Student(ka) ve své práci prokáže, že je schopen(a) samotného myšlení (kritická analýza pramenů či odborné literatury, aplikace odborné literatury, interpretace konkrétního tématu či jevu, problematizace zvoleného tématu, odlišení různých perspektiv, apod.).
- 4) Student(ka) ve své práci prokáže, že je schopen(a) elementární práce s odbornou literaturou – nikoli forma výpisků či referátu, ale interpretace a aplikace, způsob odkazování a citování.
- 5) Práce by měla mít podobu eseje (další případné žánrové možnosti konzultuje student/ka s vedoucím práce) a stylistickou a pravopisnou podobu odpovídající maturitní úrovni.
- 6) Součástí práce mohou být různé přílohy – fotografie, ilustrace, dotazníky, dokumenty.
- 7) Je-li součástí práce příloha, měla by být jasně vysvětlena její funkce v rámci práce (např. dotazník, tabulky, grafy, apod. by měly být interpretovány v souvislosti s výkladovými kapitolami, ne pouze přiloženy).

Ústní část – obhajoba maturitní práce

- 1) Student(ka) představí podobu a přínos své maturitní práce, věcně reaguje na oba posudky písemné maturitní práce.
- 2) Během obhajoby student(ka) prokáže schopnost věcné argumentace, schopnost poučené diskuse, schopnost souvislého projevu.
- 3) Během obhajoby student(ka) prokáže schopnost reflexe zvoleného tématu a znalost kontextu.

Hodnocení

- 1) Písemnou práci hodnotí zkoušející (vedoucí práce) a přisedící (oponent). Písemný posudek dostane student(ka) nejpozději **29. dubna**.
- 2) Hodnocení vychází z obsahových a formálních požadavků kladených na maturitní práci.
- 3) **Součástí hodnocení jsou i konzultace práce.**
- 4) Hodnotitelé v posudku (ne)připustí práci k obhajobě a navrhnou známku.
- 5) V případě, že hodnotitelé (vedoucí práce + oponent) shledají, že předložená práce nespĺňuje požadavky kladené na maturitní práci, nebude student(ka) připuštěn k ústní obhajobě.
- 6) Výsledná známka je kombinací známky z písemné práce a obhajoby.
- 7) Hodnocení písemné práce se podílí 2/3 na výsledné známce. Student však musí uspět v ústní i písemné části zkoušky. Tzn. v případě neúspěšné obhajoby bude celkově zkouška hodnocená jako nedostatečná.

Pokyny pro psaní a formální úpravu maturitní práce

(1) Text maturitní práce (MP) je napsán

- 1.1. ve fontech Times New Roman, Arial nebo Georgia;
- 1.2. ve velikosti písma 12 a s řádkováním 1,5;
- 1.3. normálním řezem a s případnými zdůrazněními jen v kursivě, výjimečně (pro strukturně jinou rovinu zdůraznění) **boldem**;
- 1.4. kursivou pište názvy děl;
- 1.5. na stránce by měl být zarovnan do bloku (předtím by měl autor/ka zkontrolovat, zda někde v textu mezi slovy nezůstaly dvě nebo více mezer).

(2) Nejčastější formální chyby

- 2.1. v případě číslice nula nepište O (velké o), ale 0 (číslice nula), v případě číslice jedna nepište l (malé L), ale 1 (číslice jedna);
- 2.2. před interpunkčními znaménky (např. tečka) nepište mezeru, za nimi (např. čárka, tečka) naopak mezeru pište;
- 2.3. používejte kulaté závorky (), nikoli lomítka //, v případě výpustky v citaci používejte hranaté závorky s třemi tečkami uvnitř [...];
- 2.4. při psaní apostrofu se nepoužívá ´ (čárka), ale ’ (apostrof); 2.5. tečka se dělá vždy až na konci věty, a to i v takovýchto případech:

Pisatel v posledním dopisu dodal: „Samozřejmě děkuju velice za péči, kterou této věci věnujete!“ (všechny tyto úryvky editor z příslušných dopisů ve své edici vypustil).

(3) Citování

3.1. Citáty z pramenů a odborné literatury vyznačte ve svém textu „uvozovkami“, pokud vámi citovaný autor někoho cituje, vyznačte jeho citát (tedy citát v citátu), jednoduchými „uvozovkami“: „Ta touha, kterou mám skoro vždycky, kdykoli cítím, že mám ‚zdravý‘ žaludek, hromadit v sobě představy o strašně krkolomných kouscích s jídlem.“

3.2. Citujete-li delší pasáž (více než pět řádek), je možné citát odsadit od vašeho textu vynechanou řádkou a po jeho ukončení znovu jednu řádku vynechat a pokračovat ve vlastní autorské řeči. V takovém případě nevyznačujte citát uvozovkami, ale napište ho kursivou: Ta touha, kterou mám skoro vždycky, kdykoli cítím, že mám zdravý žaludek, hromadit v sobě představy o strašně krkolomných kouscích s jídlem. Obzvlášť tu touhu ukájím před uzenářskými krámy. Vidím-li klobásu s cedulkou oznamující, že je to stará tvrdá klobása, hltavě se do ní ve své představě zakousnu a rychle, pravidelně a bezohledně polykám jako stroj.

3.3. Při citacích lze postupovat dvěma způsoby:

3.3.1. Pokud z jednotlivých pramenů citujete ve své práci ojedinele (tj. jednou dvakrát), opatříte citát nebo zmínku o něčem ve svém textu poznámkou pod čarou, v níž uvedete bibliografický údaj citovaného nebo zmiňovaného díla. Tento odkaz udělejte hned za interpunkčními znaménky nebo posledním písmenem (pokud věta pokračuje bez interpunkce). Např.:

...práce.18
...práce18 a období...
...práce.“18
...žánr „maturitní práce“,18 který je...
...v práci.)18
...v práci).18
...v práci:18 je to rozdíl...
...ve výboru Analýzy,
18 kde...

V poznámce pod čarou uvedete plný odkaz na dílo v podobě:

18. Autor (Příjmení, iniciála křestního jména): titul knihy, místo vydání, nakladatel, rok, stránka/y (zkratka s.). Mezi jednotlivými položkami dělejte čárku.

Tuto podobu variujte podle potřeby, jde-li o

(a) dílo, jež autorovi uspořádal editor:

18. Autor (Příjmení, iniciála křestního jména): titul knihy, editor (ed. Iniciála křestního jména, Příjmení), místo vydání, nakladatel, rok, stránka/y (zkratka s.).

(b) přeložené dílo:

18. Autor (Příjmení, iniciála křestního jména): český titul knihy, přel. Iniciála křestního jména, Příjmení, místo vydání, nakladatel, rok, stránka/y.

(c) text v rámci kolektivní publikace nebo sborníku

18. Autor (Příjmení, iniciála křestního jména): titul článku, in editor (tj. Příjmení, iniciála křestního jména) (ed.), titul knihy, místo vydání, nakladatel, rok, stránka/y. – Pokud je editorů (pořadatelů, vydavatelů) více, uveďte maximálně tři z nich (dle abecedy, resp. tiráže příslušné

publikace, je-li jich více, doplňte údajem „a kol.“) a zkratku (ed.) nahraďte zkratkou (eds.).

(d) text v časopisu

18. Autor (Příjmení, iniciála křestního jména): titul článku, in název časopisu ročník, rok, číslo, stránka/y. – Neuvádí-li periodikum ročník, napište za název časopisu čárku a po něm rok, číslo, stránka/y.

(e) pokud jste už z nějakého textu ve své práci citovali, uveďte zkrácený bibliografický údaj s odkazem na číslo poznámky, v níž bibliografický údaj už je:

18. Autor, titul (nebo titul, jde-li o text ve sborníku či časopisu), c. d. (pozn. č. 3), stránka/y.

anebo, pokud poznámka následuje bezprostředně, uveďte jen:

18. Tamtéž, stránka/y.

3.3.2. Pokud v práci citujete opakovaně z jednoho pramene, neuvádějte bibliografický údaj v poznámce pod čarou, ale ve svém textu dejte citaci do závorky v tomto pořadí: jméno autora, datum (případně datum doplněné číselným nebo písmenným indexem, má-li citovaný autor v seznamu literatury více prací v jednom roce), dvojtečka, číslo strany, konec závorky. Např. „...a další roviny“ (Grossman 1964b: 187). Citujete-li podle novějšího vydání, uveďte v dataci za lomítkem datum tohoto vydání. Např. „...a další roviny“ (Grossman 1964b/91: 366). – Dále viz bod 4.4.

(4) Soupis literatury

4.1. Rozlišujte mezi Prameny a Odbornou literaturou. „Pramen“ je primární text/y, který/é analyzujete, „odborná literatura“ je literatura, kterou používáte při zpracování svého tématu. Píšete-li práci o básníku Shakespearovi, je Shakespearovo dílo „pramenem“ a práce Martina Hilského, Herolda Blooma a dalších o Shakespearovi, které při psaní MP používáte, „odbornou literaturou“. Píšete-li práci o literárním vědci Martinu Hilském a jeho pojetí interpretace, je „pramenem“ dílo Martina Hilského a „odbornou literaturou“ představují studie o Hilském.

4.2. Prameny i odbornou literaturu řaďte abecedně podle příjmení autorů.

4.3. Citujete-li podle vzoru uvedeného v bodě 3.3.1., uveďte v soupisu literatury bibliografický záznam takto:

Hilský, Martin: Doslov, in William Shakespeare: Hamlet (Brno: Atlantis, 1999), s. 155–159.

Grossman, Jan: Horečná bdělost Jiřího Koláře, in Jiří Kolář: Náhodný svědek (Praha: Mladá fronta, 1964), s. 185–198.

May, Karel: Vinnetou, 2., rozšířené vydání (Praha: Dauphin, 1998), 616 stran.

Případně

May, Karel (1998): Vinnetou, 2., rozšířené vydání (Praha: Dauphin), 616 stran.

Nebo

BÍLEK, Petr A. (2009): Večerníček jako stěžejní kámen české kulturní encyklopedie; In: Host (Příloha Host do školy). 2009. roč. 25, č. 1, s. 34–39.

BÍLEK, Petr A. (2009b): Dětský čtenář; In: Host (Příloha Host do školy). 2009, roč. 25, č. 1, s. 41–44.

<http://www.ceskatelevize.cz/program/vecernicek/historie.html> (přístup srpen 2010)

HORANSKÝ, Miloš: Večerničky, naše rodinné stříbro. Dostupný na WWW:

<<http://mfides.newtonit.cz/default.asp?cache=55019>> (archivní článek dostupný pouze pro registrované uživatele; přístup 30. 6. 2010)

4.4. Do soupisu literatury nezařazujte elementární příručky, jako jsou slovníky, encyklopedie apod. Pokud z nich přímo citujete nebo jsou dokonce tématem vaší MP, pak je do soupisu zařaďte jako standardní prameny nebo odbornou literaturu.

Způsob citací zpracován dle <http://cl.ff.cuni.cz/cs/index.php?data=110>